

Bilag IV.**Oversigt over Lovgivning angaaende Ferie med Løn
i en Række europæiske Lande.**

[Ved Ekspeditionssekretær K. A. Hansen.

I de seneste Aar har Spørgsmaalet om Ferie indtaget en vigtig Plads inden for Socialpolitikken, og i Tiden efter 1919 har en Række Lande vedtaget Lovbestemmelser om Ferie med Løn.

Angaaende Lovbestemmelserne i de enkelte Lande bemærkes følgende:

1. I *Sverige* indførtes *lovfæstet* Ferie i 1931, idet der ved en Ændringslov af 12. Juni 1931 til Lov af 29. Juni 1912 om Arbejderbeskyttelse er tilsikret Arbejdere en aarlig Ferie.

Loven *kommer til Anvendelse* paa enhver *Virksomhed*, hvori Arbejdere anvendes til Arbejde for en Arbejdsgivers Regning. Undtaget fra Loven er dog Hjemmearbejde, Arbejde, som udføres af Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie, og Arbejde, som udføres af Søfolk, og som maa henføres til Skibstjenesten, hvad enten Arbejdet udføres om Bord eller ikke, samt Landbrugsarbejde.

Ved *Arbejder* forstaar Loven enhver, som udfører Arbejde for anden Mands Regning uden i Forhold til denne at kunne anses som selvstændig erhvervsdrivende.

Ifølge Lovens § 5, Pkt. m, bør der gives Arbejdere, som uden nævneværdig Afbrydelse anvendes til Arbejde Aaret rundt, og som har været ansat hos Arbejdsgiveren eller i Virksomheden i længere Tid, en Ferie paa mindst 4 Søgnedage; Ferien skal i Almindelighed falde i den varmere Aarstid og bør i Reglen være sammenhængende og gives i umiddelbar Tilslutning til en Søn- eller Helligdag. Det maa herved bemærkes, at Arbejderne ikke over for Arbejdsgiveren har noget civilretligt Krav paa Ferie, men at det paahviler Arbejdsinspektionen at paase, at Lovbestemmelsen overholdes.

Feriebestemmelser indeholdes desuden i de *kollektive Arbejdsoverenskomster*, og det maa antages, at ca. 80 pCt. af de organiserede Arbejdere har Ret til Ferie.

Spørgsmaalet om Ferie har i Sverige gentagne Gange været gjort til Genstand for Behandling i Kommissioner. Saaledes indeholder den af Kommissionen angaaende privat ansatte afgivne Betænkning af 9. Marts 1935 vedrørende Forslag til Lov om Arbejdsaftaler Bestemmelser om Ret til aarlig Ferie for Arbejdere og Funktionærer, der i mindst 1 Aar har været ansat hos en Arbejdsgiver eller i en Virksomhed. Feriens Længde tænktes fastsat fra 1 til 4 Uger under Hensyn til Ansættelsens Art og Varighed.

Endelig har den svenske Socialminister under 15. Juni 1936 nedsat et Udvalg til Overvejelse af Spørgsmaalet om Indførelse af en Lovgivning indeholdende generelle og efter deres Beskaffenhed ufravigelige Bestemmelser vedrørende Ferie for samtlige Arbejdere og andre Personer, der udfører Arbejde mod Vederlag.

[Det nedsatte Udvalg har under 16. December 1937 afgivet Betænkning tillige med et Udkast til en Lov om Ferie, hvilket Udkast er optrykt nedenfor som Bilag V].

2. I *Norge* er Feriespørgsmaalet ordnet ved § 23 i Lov om Arbejdervern af 19. Juni 1936.

Lovens Feriebestemmelser omfatter alle Arter af *Virksomheder* bortset fra Søfart, Fiskeri, Luftfart, Gartneri samt Kvægavl og Landbrug med tilhørende Skov og dertil knyttede Virksomheder, der drives væsentlig for at tilfredsstille Gaardens Behov, samt offentlig Forvaltning.

Ferieretten tilkommer *Arbejdere*, hvorved Loven forstaar Personer, som uden for deres Hjem udfører Arbejde i anden Persons Tjeneste. Det er dog en Betingelse for Ferieretten, at Arbejderen har været ansat ved samme Virksomhed i et Aar i Sammenhæng. Da der kræves en formel Antagelse som Vilkaar for, at Ferieret kan erhverves,